

Prologus.

Epistola sancti Hieronimi presbyteri ad Chromatium et Heliodorum episcopos:
de libris Salomonis

Vngat epistola
quos iungit sacerdotium: imo carta nō dividat: quos christi necit amor. Lamentarios in osee amos et zachariam. malachiā quoq; poscunt. Scriptissimū li licet p̄e valitudine. Mittit solatia sumptuū: notarios nostros et librarios sustentatis: vt vobis potissimum nost̄z desudet ingenium. Et ecce ex latere frequēs turba diversa polscētū: quasi aut equū sit me vobis esurientibus et aliis laborare: aut in ratione dati et accepti. cuiq; p̄ter vos obnoxius sim. Itaq; longa egrotatione fracus. ne penit; hoc anno reticerē et apud vos murū essem. eridui opus nominū vestro p̄secravi. interpr̄ationem videlicet triū salomonis voluminum. masloth qd̄ hebrei parabolas: vulgata aut̄ editio puerbia vocat. colethe. q̄ gr̄ce ecclesiasten. latine p̄cionatorē postulumus dicere. syrasirūm. qd̄ in lingua nostra vertit canticū canticoz. Fertur et panaretos ielu filii sirach liber. et aliis pseudographus: q̄ sapientia salomonis inscribitur. Quoz priorem hebraicū repperi. nō ecclesiasticum vt apud latinos. sed p̄ parabolas p̄notatū. Lui iuncti erant ecclesiastes et canticū canticoz vt similitudinem salomonis non solum numero libroz: sed etiam materiaz genere coequaret. Secundus apud hebreos nusq; ē quia et ip̄e stilus gr̄cam eloquentiam redollet. et nōnulli scriptoz veterū. hunc esse iudei philonis affirmant. Sicut ergo iudith et thobie et machabēoz libros. legit quidē eos ecclesia. sed inter canonicas. scripturas non recipit: sic et hēc duo volumia legat ad edificationem plebis: nō ad autoritatem ecclesiasticoz dogmatum p̄firmandā. Si cui sane septuaginta iterpretū magis editio placet: h̄z ea a nobis olim emendatā. Neq; em noua sic cedimus: vt vetera destruam⁹. Et tamen cum diligentissime legerit sciat magis nostra scriptra intelligi: que nō in tertiu vas transfusa coacuerint: sed statim de prelo p̄fissime p̄medata teste. suū saporē seruauerit.

Incipit prologus in libros eosdem.

Rib⁹ nominib⁹
vocatum fuisse salomonem
scripture manifestissime do-
cent. Pacificum id est salo-
monem. et ydida. hoc est di-
lectum domini. et qd̄ nunc
dic̄ coelest⁹. i. ecclesiasten. Ecclesiastes aut̄
gr̄co sermone est appellat⁹. quia ceterū. i.
ecclesiam congreget: quē nos nūcupare pos-
sumus concionatore. eo q̄ loquatur ad po-

pulum. et sermo eius nō specialiter ad vnu sed ad vniuersos diriga generaliter. Porro pacificus et dilectus dñi. ab eo q̄ regno eius par fuerit. et eum dñs dixerit appellat⁹ est. Nā et ps. xlviij. et. lxxi. dilecti et pa-
cifici titulo per notant⁹. Qui tamen et si ad p̄phetiam christi ecclesie q̄ pertinet felici-
tatem et vires salomonis excedunt: tñ scdm historiam super salomonē scripti sunt. Itaq; iuxta numerū vocabulorum: tria volumi na edidit. p̄ouerbia. ecclesiasten. canticum canticoz. In p̄ouerbis parvulū docens: et quasi de officiis per sententias erudit̄. Unde et ad filium sermo crebro repetit⁹. In ecclesiasten p̄o mature vñq; etatis istitutes. ne quicq; in mundi rebus putet esse perpe-
tuū: sed caduca et brevia vniuersa q̄ cerni-
mus. Ad extremū iam plenum: um virū et calcato seculo p̄paratum. in canticis cani-
corum sp̄onsē iungit ampleribus. Nisi em-
prius relinquimus vicia et pompis seculi
renunciantes. expeditos nos ad aduentum
p̄parauerimus nō possimus cantare can-
ticum canticoz. Sed et hoc diligētius atē-
dendum: tres libros autore diuerso esse in-
titulatos. In p̄ouerbis em̄ notantur p̄ouerbia salomois filii dauid regis israel. In ecclesiasten vero verba ecclesiastes filii dauid regis hierusalem. Superfluum quippe est israel hic qd̄ male in gr̄cis et latinis codicibus inueniū. In cantico aut̄ canticoz
nec filius dauid nec rex israel sive bie-
rusalem p̄scribitur: sed tñ canticū canticoz salomonis. Hic ut p̄ouerbia et rudis i-
stitutio ad duodecim tribus et ad torū per-
tinet israel. et quomodo cōtemptus mundi
non nisi metropolitis cōuenit. hoc est habi-
tatoribus hierusalem: Ita canticū canticoz
ad eos proprie pertinet qui tantum su-
perma desiderant. Ad incipientes et profici-
entes. et paterna dignitas. et regni p̄p̄ri me-
rito vendicat autoritas. Ad perfectos vero
vbi non timore erudit̄. sed amore proprium
nomen sufficit. et equalis magister est et ne-
scit esse se regem. Que omnia rescurrunt ad
christum.

Incipit alius prologus.

Res libroz salomo-
nis. i. p̄ouerbia. ecclesiasten. et
canticū canticoz. veteri septua-
ginta interpreti autoritati redi-
didi vel antepositis lineis: super
flua queq; designans: vel stellis titulo p̄no-
tatis: ea que minus habebant interserens.
ut plenus paula et eustochiū cognoscatis:
quid in libris nostris minus sit: quid ve-
dunderit. Necnō etiā illa que imperiti trāsla-
tores male in lingua nostra de gr̄co sermo-
ne verterant obliterās et antiquans curio-
sissima veritate correti. Et vbi p̄postero or-
duie atq; peruerso sententiārum fuerat lumē
eruptū: suis locis restituēs feci intelligi qd̄
atebat. Porro i eo libro q̄ a plerisq; sapia

